

minister kun haft een Samtale med Hr. Langkjær om dette Spørgsmaal, en Samtale, der var i nogen Grad paatvunget Hr. Langkjær, og udover den har man vist ikke drøftet Spørgsmaalet, og et færdigt Forslag om frivillig Voldgift og om Opmand o. s. v. har ikke været forelagt Hr. Langkjær. Den Samtale, som jeg maa antage, den højt-ærede Statsminister refererer til, gik fra Hr. Langkjærs Side ud paa, at han maatte tale med sine Medarbejdere og sin Hovedbestyrelse, men at en frivillig Voldgift ikke var noget ukendt, vel at mærke, naar man paa Forhaand var i Stand til nøje at afgrænse de forskellige Spørgsmaal, den skulde dreje sig om, det, man jo ellers forstaar og har kendt ved flere Lejligheder som Nævnskendelser. Men udover dette forelaa der ikke Accept fra Arbejdsgiverforeningen eller Arbejdsgiverforeningens Formand af den frivillige Voldgift, og dette er det jo i hvert Tilfælde umuligt at bruge overfor den tvungne. Den tvungne Voldgift er jo saa stort et Spørgsmaal og af saa indgribende Betydning for alle vore Arbejdsforhold og alle vore Samfundsforhold, at jeg ikke skal prøve paa at komme ind paa dette Spørgsmaal i Aften.

Fraenkel: Overfor den ikke ganske klare Anvendelse af Udtrykket Voldgift, som det ærede Medlem Hr. Rode bruger, bliver det nødvendigt at slaa fast Forskellen, ja, Modsætningen imellem frivillig Voldgift og tvungen Voldgift. Hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem mener, at Voldgiftstanken, altsaa Tanken om den frivillige Voldgift, breder sig, saa kan ingen se med større Glæde paa det, end jeg gør. Men naar det ærede Medlem siger, at saa snart man fra Forlig bevæger sig til Voldgift, altsaa frivillig Voldgift, saa er man inde paa Vejen hen imod det, vi her taler om; nemlig den tvungne Voldgift, er det fuldstændig forkert. Nej, saa er man netop borte fra Vejen hen imod den tvungne Voldgift. Den tvungne Voldgift er af det onde, den er en Fortvivlelsens Nødhjælp, som der maaske i ganske anderledes paatrængende Tilfælde kan være Tale om at anvende — jeg vilde aldrig gøre det, men andre kan jo maaske ønske at gøre det —, og den skal og maa føre til Kaos af den ganske simple Grund, at den ganske overvejende Del af Arbejderne heldigvis er imod den tvungne Voldgift, og allerede af den Grund maa den føre til Kaos. Hvad der nemlig saa vil udvikle sig af, at denne Voldgift fælder en Kendelse, behøver jeg ikke nærmere at gaa ind paa.

J. P. Nielsen: Det, der har interesseret mig i denne Diskussion, er, at ærede Talere, ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fortæller om det store Kaos, der vilde være kommet, hvis Provisoriet var blevet til Virkelighed. Det kunde interessere mig at faa at vide, hvor baade det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ved det fra. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sad formodentlig et Sted ovre i Æbeltoft, og hvor det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott var, ved jeg ikke, men vi, der staar midt i Arbejderbevægelsen, havde en ganske anden Opfattelse, og som Bevis for, at vor Opfattelse sikkert er den rigtige — nemlig at Arbejderne i hvert Fald vilde have bøjet sig for en Voldgift —, skal jeg nævne, at hvad Arbejdsmændene angaar, er det en Kendsergning, at Lyngsø ikke anbefalede Forliget, det blev, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, vedtaget med et lille Flertal, men til Trods derfor gik Arbejdsmændene i Arbejde efter Forliget, og deraf maa man slutte, at det vilde de ogsaa have gjort, i det Øjeblik Sagen var blevet bragt for en Voldgift.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte noget om, at det stod for Samfundsborgernes Bevidsthed, at man gik til Udlandet for at standse Eksporten, ja, der er ogsaa Ting, der vil blive staaende for danske Arbejderes Bevidsthed, og det er dette, at til Trods for, at 22 Fag, der omfattede 100 000 Arbejdere, havde deres Overenskomster i Orden med deres Arbejdsgivere, holdt Dansk Arbejdsgiverforening dem ude fra at arbejde i saadant noget som 3 Maanedre, og jeg kan forsikre, at jeg er i nøje Overensstemmelse med Arbejderne, naar jeg siger, at det vil aldrig komme til at gentage sig. Der vil aldrig blive sluttet Overenskomst med Arbejderne, forinden der er paategnet en Passus om, at derefter kan der i det Fag ikke ske hverken Lockout eller Strejke.

Statsministeren (Stawing): Jeg tror, at vi nu nærmer os Forhandlingernes Slutning. I hvert Fald var det vist ikke urimeligt at tænke paa det. Derfor vil jeg gerne endnu gøre et Par Bemærkninger til Udtalelser, der er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott er jo Medlem af Arbejdsgiverforeningens Forretningsudvalg, saa jeg forstaar godt, at han følte Trang til at levere et lille Indlæg til Fordel for de Arbejdsgiversynspunkter, han selvfølgelig repræsenterer. Der-